

Lieta C-155/24

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2024. gada 28. februāris

Iesniedzētāja:

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Administratīvā
sociālekonomisko lietu apelācijas tiesa, Nīderlande)

Datums, kurā pieņemts iesniedzētājas nolēmums:

2024. gada 27. februāris

Apelācijas sūdzības iesniedzēji:

Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit

Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Philip Morris Benelux BV

Philip Morris Investments BV

JT International Company Netherlands BV

Vereniging Nederlandse Sigaretten- & Kerftabakfabrikanten

Van Nelle Tabak Nederland BV

British American Tobacco International (Holdings) BV

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā:

Stichting Rookpreventie Jeugd

Pamatlietas priekšmets

Pamatlieta ir par *Stichting Rookpreventie Jeugd* (Fonds tabakas atkarības novēršanai jauniešu vidū, turpmāk tekstā – “*Stichting*”) pieteikumu, kas iesniegts *Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit* (Nīderlandes Pārtikas produktu un

patēriņa preču nekaitīguma iestāde, turpmāk tekstā – “NVWA”), lai nodrošinātu, ka Nīderlandes tirgū esošās cigaretes ar filtru, ja tās izmanto tām paredzētajā veidā, atbilst Direktīvā 2014/40/ES noteiktajiem maksimālajiem darvas, nikotīna un oglekļa monoksīda emisiju līmeņiem cigaretēs (turpmāk tekstā – “maksimālie emisiju līmeņi”).

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar LESD 267. pantu ir par Direktīvas 2014/40 3. un 4. panta interpretāciju. No abām minētajām tiesību normām kopumā izriet, ka uzņēmumam ir aizliegts dalībvalstīs laist tirgū vai ražot cigaretes, kuru radītā emisija pārsniedz Direktīvā 2014/40 noteiktos maksimālos emisiju līmeņus, ko mēra saskaņā ar tajā noteiktajiem ISO standartiem.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2014/40/ES 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī nepublicētiem ISO standartiem bez izņēmumiem nevar atsaukties attiecībā pret privātpersonām, tostarp *Stichting*, un tāpat pat tad, ja attiecīgā privātpersona varēja iepazīties ar šiem standartiem un (pret atlīdzību) tos iegūt?
- 2) Vai neiespējamība atsaukties uz Direktīvas 2014/40/ES 4. panta 1. punktu attiecībā pret privātpersonām – ciktāl šajā tiesību normā ir sniegta atsauce uz Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī nepublicētiem ISO standartiem – ir jāinterpretē kā: aizliegums atņemt tiesības piemērot direktīvas 3. panta 1. punktā noteiktos maksimālos darvas, nikotīna un oglekļa monoksīda emisiju līmeņus?
- 3) Vai Direktīvas 2014/40/ES 2. panta 21. punktā ietvertajā “emisiju” definīcijā lietotais formulējums “izmanto tam paredzētajā veidā” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nozīmē maksimālu pietuvinājumu cilvēka smēķēšanas paradumiem un tad mērījumā būtu jāņem vērā cigaretes filtra ventilācijas caurumiņu vismaz daļēja noseģšana un/vai dūmu daudzums un smēķēšanas biežums, vai arī tas nozīmē tikai cigarešu lietošanas veidu sadegšanas procesā?
- 4) Ja, ņemot vērā atbildi uz trešo jautājumu, Direktīvā 2014/40/ES 4. panta 1. punktā minētie ISO standarti nav piemēroti emisiju līmeņu mērīšanai: a) vai Direktīvā 2014/40/ES izvirzītais mērķis nodrošināt augstu sabiedrības, it īpaši jauniešu, veselības aizsardzības līmeni nozīmē, ka tiesiskās drošības un normas noteiktības [*lex certa*] principi neliedz atsaukties uz alternatīvu mērīšanas metodi attiecībā pret tabakas ražotājiem?

Ja, ņemot vērā tiesiskās drošības un normas noteiktības principus, uz ceturtno jautājuma a) daļu tiek atbildēts apstiprinoši:

4.b) Vai dalībvalstīm ir atļauts pašām, vajadzības gadījumā tikai uz laiku, noteikt vai piemērot alternatīvu mērīšanas metodi un atsaukties uz to (arī) attiecībā pret tabakas ražotājiem un

4.c) Kā alternatīvas mērīšanas metodes piemērošana saskan ar Direktīvā 2014/40/ES izvirzīto mērķi (maksimāli) saskaņot un veicināt netraucētu iekšējā tirgus darbību?

5.a) Vai Direktīvas 2014/40/ES 3. panta 1. punktā noteiktie maksimālie emisiju līmeņi turpina būt neierobežoti piemērojami, ja ir jāpiemēro alternatīva mērīšanas metode?

Ja uz piektā jautājuma a) daļu tiek sniegta noliedzoša atbilde:

5.b) Vai dalībvalstīm ir atļauts pašām, vajadzības gadījumā tikai uz laiku, noteikt vai piemērot alternatīvus maksimālos emisiju līmeņus un atsaukties uz tiem (arī) attiecībā pret tabakas ražotājiem un

5.c) kā alternatīvu maksimālo emisiju līmeņu piemērošana saskan ar Direktīvā 2014/40/ES izvirzīto mērķi (maksimāli) saskaņot un veicināt netraucētu iekšējā tirgus darbību?

6.a) Ja dalībvalstīm ir atļauts noteikt vai piemērot alternatīvu mērīšanas metodi un atsaukties uz to attiecībā pret tabakas ražotājiem, vai tad Direktīvā 2014/40/ES izvirzītais mērķis nodrošināt augstu sabiedrības, it īpaši jauniešu, veselības aizsardzības līmeni kopsakarā ar šīs direktīvas 23. panta 2. punktu nozīmē, ka Nīderlandes tirgū laistās cigaretes ir jāizņem no tirgus, kamēr nav noteikta jauna mērīšanas metode un līdz ar to nav iespējams konstatēt, vai cigaretes atbilst maksimālajiem emisiju līmeņiem, ja tās izmanto tām paredzētajā veidā?

Ja atbilde uz sestā jautājuma a) daļu ir apstiprinoša:

6.b) Vai tad tabakas ražotājiem ir tiesības uz pārejas periodu?

7) Ja ir noteikta vai tiek piemērota alternatīva mērīšanas metode, vajadzības gadījumā apvienojumā ar alternatīviem maksimālajiem emisiju līmeņiem, vai tad tabakas ražotājiem ir tiesības uz pārejas periodu, kurā tie var pielāgoties šai alternatīvajai mērīšanas metodei un iespējamiem alternatīviem maksimālajiem emisiju līmeņiem?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un Eiropas Savienības Tiesas judikatūra

Direktīva 2014/40/ES, turpmāk tekstā – “direktīva”, tās 8. un 51. apsvērumi, 2. panta 10. un 21. punkts, 3. panta 1. un 2. punkts, 4. panta 1. un 3. punkts, kā arī 23. panta 2. punkts

Eiropas Savienības Pamattiesību harta, tās 24. un 35. pants

Sprīdums, 2022. gada 22. februāris, *Stichting Rookpreventie Jeugd u.c.* (C-160/20, EU:C:2022:101) (turpmāk tekstā – “sprīdums *Stichting Rookpreventie*”)

Sprīdums, 2007. gada 11. decembris, *Skoma-Lux* (C-161/06, EU:C:2007:773) (turpmāk tekstā – “sprīdums *Skoma-Lux*”)

Atbilstošās valsts tiesību normas un judikatūra

Wet van 10 maart 1988, houdende maatregelen ter beperking van het tabaksgebruik, in het bijzonder ter bescherming van de niet-roker [1988. gada 10. marta Likums par pasākumiem tabakas patēriņa ierobežošanai, citastarp, lai aizsargātu nesmēķētājus], tā 1., 14. un 17.a pants

Besluit van 14 oktober 2015, houdende samenvoeging van de algemene maatregelen van bestuur op basis van de Tabakswet tot één besluit [2015. gada 14. oktobra Rīkojums par vispārīgo administratīvo pasākumu, kas pamatojas uz Tabakas likumu, apvienošanu vienā rīkojumā], tā 2.1. pants

Regeling van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 10 mei 2016 houdende regels inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaksproducten en aanverwante producten [Veselības aizsardzības, labklājības un sporta valsts sekretāra 2016. gada 10. maija Dekrēts par noteikumiem attiecībā uz tabakas un ar to saistītu izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu], tā 1.1 un 2.1. pants

Rechtbank Rotterdam (Roterdamas tiesa, Nīderlande) 2020. gada 20. marta nolēmums (ECLI:NL:RBROT:2020:2382)

Rechtbank Rotterdam 2022. gada 4. novembra nolēmums (ECLI:NL:RBROT:2022:9297)

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Administratīvā sociālekonomisko lietu apelācijas tiesa, Nīderlande) 2012. gada 3. aprīļa nolēmums (ECLI:NL:CBB:2012:BW2472).

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Valsts padomes administratīvo strīdu nodaļa, Nīderlande) 2011. gada 2. februāra nolēmums (ECLI:NL:RVS:2011:BP2750)

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Direktīvas 3. panta 1. punktā paredzētie maksimālie emisiju līmeņi cigaretēs ir noteikti, pamatojoties uz metodi, par kuru zinātnieku aprindās valda uzskats, ka tā vislabāk atbilst paredzētajam cigarešu izmantošanas veidam. Tomēr *Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu* (Sabiedrības veselības un vides valsts institūts, Nīderlande; turpmāk tekstā – “RIVM”) 2018. gadā veiktais pētījums liecina, ka šie

maksimālie emisiju līmeņi tiek ievērojami pārsniegti, ja cigarešu emisijas mēra, izmantojot tā dēvēto *Canadian Intense* metodi.

- 2 *Stichting* lūdza *NVWA* izņemt no tirgus cigaretes ar filtru, kuras, ņemot vērā saskaņā ar *Canadian Intense* metodi veiktos mērījumus, neatbilst šiem maksimālajiem emisiju līmeņiem. 2018. gada 20. septembrī *NVWA* noraidīja *Stichting* pieteikumu. *Stichting* par to iesniedza sūdzību, kas tika noraidīta ar 2019. gada 31. janvāra lēmumu. Pēc tam *Stichting* cēla prasību par šo lēmumu *Rechtbank Rotterdam* (Roterdamas tiesa, Nīderlande; turpmāk tekstā – “*Rechtbank*”). 2022. gada 20. martā *Rechtbank* iesniedza Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par jautājumiem, kas attiecas uz direktīvas 4. panta 1. punkta spēkā esamību un interpretāciju.
- 3 Spriedumā *Stichting Rookpreventie* Tiesa nolēma, ka uz ISO standartiem, uz kuriem ir sniegta atsauce direktīvas 4. panta 1. punktā, nevar atsaukties attiecībā pret privātpersonām, jo šie standarti nav tikuši publicēti Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī (turpmāk tekstā – “Oficiālais Vēstnesis”). Pēc Tiesas domām, valsts tiesai ir jāpārbauda, vai maksimālo emisiju līmeņu mērīšanai faktiski izmantotās metodes atbilst direktīvai, neņemot vērā tās 4. panta 1. punktu.
- 4 Attiecīgi *Rechtbank* savā 2022. gada 4. novembra nolēmumā nosprieda, ka uz ISO standartiem nevar atsaukties attiecībā pret *Stichting* un ka direktīvā piemērotā maksimālo emisiju līmeņu noteikšanas metode neatbilst minētajai direktīvai, jo ar šo metodi netiek mērīts emisiju līmenis, kas izdalās, ja cigaretes izmanto tām paredzētajā veidā. Tāpēc neesot iespējams konstatēt, vai Nīderlandē pārdotās cigaretes ar filtru atbilst maksimālajiem emisiju līmeņiem. *Rechtbank* apmierināja prasību.
- 5 Apelācijas sūdzības iesniedzēji par šo nolēmumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā. *Stichting* iesniedza pretapelācijas sūdzību. 2023. gada sākumā *RIVM NVWA* uzdevumā veica emisiju līmeņu mērījumus, pamatojoties uz metodi *WHO TobLabNet SOP 01 (Standard operating procedure for intense smoking of cigarettes)*. Arī šie rezultāti parādīja maksimālo emisiju līmeņu pārsniegumu.

Pamatlietas dalībnieku galvenie argumenti

- 6 *Stichting* uzskata, ka direktīvas 4. panta 1. punktā paredzētajos ISO standartos nav pietiekami ņemta vērā izmantošana paredzētajā veidā. Tas esot tāpēc, ka direktīvā piemērotajā metodē nav ņemts vērā veids, kā praktiski tiek smēķēta cigarete, proti, ar lūpām un pirkstiem nosedzot filtra caurumiņus.
- 7 *Stichting*, *NVWA* un *Staatssecretaris* (Valsts sekretārs, Nīderlande) uzskata, ka direktīvas 2. panta 21. punktā lietotais formulējums “izmanto tam paredzētajā veidā” attiecas uz cigaretes lietošanu, ieelpojot cigarešu dūmus, turklāt cik vien iespējams ņemot vērā cilvēka smēķēšanas paradumus. Smēķētājs ar pirkstiem un lūpām nosedzot mazos ventilācijas caurumiņus cigaretes filtrā un tādējādi ieelpojot dziļāk un biežāk. Mērīšanas metodē tas esot jāņem vērā.

- 8 Savukārt *Philip Morris Benelux BV, Philip Morris Investments BV, JT International Company Netherlands BV, Van Nelle Tabak Nederland BV* un *British American Tobacco International (Holdings) BV* (turpmāk tekstā – “tabakas ražotāji”) apgalvo, ka šis formulējums attiecas tikai uz cigaretes sadegšanu un tās izraisītajiem dūmiem un tāpēc nav jāņem vērā ventilācijas caurumiņu noseģšana. Šajā saistībā tie atsaucas uz jēdziena “cigarete” definīciju direktīvas 2. panta 10. punktā.
- 9 Turklāt tabakas ražotāji uzskata, ka darbības vārds “atsaukties attiecībā pret” ir saistīts ar pienākumu, nevis ar tiesību piemērot emisiju līmeņus liegšanu neatkarīgi no noteiktajiem emisiju standartiem. Atsaukties attiecībā pret personu varot tikai tad, ja attiecīgajai personai ir pienākums. 3. un 4. pantā noteiktie pienākumi attiecoties tikai uz ražotājiem, importētājiem un izplatītājiem tabakas nozarē, nevis uz *Stichting*. Līdz ar to *Stichting* no šiem pantiem nevarot iegūt nekādas tiesības.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 10 Galvenais jautājums pamatlietā ir par to, vai tiek pārsniegti direktīvā noteiktie maksimālie emisiju līmeņi. Iesniedzējtiesa norāda, ka 3. un 4. pants ne visos aspektos ir skaidri un ka tā saskaras ar grūtībām, interpretējot sprieduma *Stichting Rookpreventie* rezolutīvo daļu. Turklāt iesniedzējtiesai nav arī skaidrs, vai pret tabakas ražotājiem var tikt vērsti izpildes pasākumi.
- 11 **Pirmkārt**, iesniedzējtiesai rodas jautājums, kā ir jāsaprot formulējums “attiecībā pret privātpersonām vispārīgi”. Tas ir svarīgi, lai noteiktu, attiecībā pret ko var atsaukties uz direktīvā paredzētajiem ISO standartiem. Spriedumā *Stichting Rookpreventie* Tiesa ir nospriedusi, ka uz šiem standartiem var atsaukties attiecībā pret uzņēmumiem (52. punkts), tomēr attiecībā pret privātpersonām uz tiem vispārīgi nevar atsaukties, jo tie nav publicēti Oficiālajā Vēstnesī (48., 51. un 73. punkts). Ņemot vērā šā formulējuma nekonsekvento lietojumu spriedumā un sprieduma dažādās valodu versijās, iesniedzējtiesai nav skaidrs, vai tas nozīmē, ka uz ISO standartiem nevar atsaukties “attiecībā pret privātpersonām vispārīgi”, proti, “plašas sabiedrības” izpratnē, vai arī runa ir par standartiem, uz kuriem vispār, proti, vispārīgi, nevar atsaukties attiecībā pret privātpersonām.
- 12 Turklāt iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai uz ISO standartiem tomēr var atsaukties attiecībā pret privātpersonām, ja, kā tas ir *Stichting* gadījumā, tās faktiski varēja iepazīties ar šiem standartiem. Šajā saistībā tā atsaucas uz sprieduma *Skoma-Lux* 48. punktu. Turklāt *Stichting* pārstāv to privātpersonu intereses, kurām nav nekādu zināšanu par šiem ISO standartiem, un *Stichting* ir ieguvis šos standartus tieši saistībā ar šīs tiesvedības veikšanu. Atsaukšanās uz ISO standartiem šajos apstākļos nozīmētu, ka *Stichting* nevarētu sasniegt šajā tiesvedībā izvirzīto mērķi, un tāpēc iesniedzējtiesai tā nešķiet pamatota.
- 13 Pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, iesniedzējtiesai, **otrkārt**, rodas jautājums, kā ir jāsaprot darbības vārds “atsaukties attiecībā pret”. 2022. gada

4. novembra nolēmumā *Rechtbank Rotterdam* ir norādījusi, ka šis darbības vārds ir gan saistīts ar pienākumu, gan piedāvā iespēju liegt tiesības. Šajā gadījumā iesniedzējtiesai šķiet ticami, ka neiespējamība atsaukties uz direktīvas 4. panta 1. punktu un tajā paredzēto atsauci uz ISO standartiem attiecībā pret *Stichting* ir jāsaprot tādējādi, ka *Stichting* nedrīkst tikt liegtas tiesības piemērot direktīvas 3. panta 1. punktā noteiktos maksimālos emisiju līmeņus neatkarīgi no šīs direktīvas 4. panta 1. punktā noteiktajiem ISO standartiem.
- 14 **Treškārt**, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, kādas mērīšanas metodes ir piemērotas, lai noteiktu maksimālo darvas, nikotīna un oglekļa monoksīda emisiju līmeni cigaretēs, kas izdalās, izmantojot cigareti tai paredzētajā veidā, un citastarp to, kā ir jāsaprot jēdziens “izmanto tam paredzētajā veidā” Direktīvas 2014/40 2. panta 21. punkta izpratnē. Pirmkārt, no sprieduma *Stichting Rookpreventie* 74. punkta izriet, ka iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai maksimālo emisiju līmeņu mērīšanai faktiski izmantotās metodes atbilst direktīvai. No tā iesniedzējtiesa secina, ka tās ne vienmēr ir ISO standarti. Otrkārt, ņemot vērā citu valodu versijas, formulējums “izmanto tam paredzētajā veidā” iesniedzējtiesas skatījumā ir jāsaprot kā “izmanto, kā paredzēts”. Tomēr nav skaidrs, vai šajā gadījumā runa ir par maksimālu pietuvinājumu cilvēka smēķēšanas paradumiem, dūmiem, kas rodas sadegšanas procesā, vai arī abu šo jēdzienu kombināciju. Pirmajā gadījumā, mērot maksimālos emisiju līmeņus, izšķiroša nozīme būtu dūmu daudzumam un smēķēšanas biežumam un ventilācijas caurumiņi katrā ziņā būtu daļēji jānosedz, kas nenotiek, mērot maksimālos emisiju līmeņus saskaņā ar ISO standartiem. Tāpēc šajā gadījumā ISO standarti nebūtu piemēroti, lai izmērītu maksimālos emisiju līmeņus, kas izdalās, ja cigaretes izmanto tām paredzētajā veidā.
- 15 Ja ISO standarti nav piemēroti, iesniedzējtiesai, **ceturtkārt**, rodas jautājums, vai vajadzības gadījumā drīkst piemērot citu mērīšanas metodi un vai tad uz šo metodi drīkst atsaukties attiecībā pret tabakas ražotājiem. Proti, tabakas ražotājiem ir pienākums piemērot ISO standartus. Iesniedzējtiesa vēlas zināt, kā iespējami jauni pienākumi saskan ar normas noteiktības (*lex certa*) un tiesiskās drošības principiem. Līdz ar to rodas jautājums, vai iespējamās negatīvas sekas tabakas ražotājiem var attaisnot ar direktīvā izvirzīto mērķi nodrošināt augstu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni. Turklāt iesniedzējtiesa vēlas arī noskaidrot, vai dalībvalstis pašas, nevis Eiropas Komisija, kā paredzēts direktīvas 4. panta 3. punktā, var noteikt šo mērīšanas metodi un atsaukties uz to attiecībā pret tabakas ražotājiem. Šajā saistībā iesniedzējtiesa arī jautā, kā tas saskanētu ar direktīvā izvirzīto mērķi (maksimāli) saskaņot un veicināt tabakas izstrādājumu iekšējā tirgus netraucētu darbību un vai tas būtu saderīgi ar šīs direktīvas 24. pantu par brīvu apriti.
- 16 **Piektkārt**, iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai 3. panta 1. punktā noteiktie maksimālie emisiju līmeņi turpina būt piemērojami, ja ir jāpiemēro cita mērīšanas metode. Tāpēc rodas jautājums, vai pastāv iekšēja saikne starp 4. panta 1. punktā minētajiem ISO standartiem, no vienas puses, un 3. pantā noteiktajiem maksimālajiem emisiju līmeņiem, no otras puses, un vai dalībvalstīm ir atļauts pašām, vajadzības gadījumā tikai uz laiku, noteikt alternatīvus maksimālos

emisiju līmeņus un atsaukties uz tiem attiecībā pret tabakas ražotājiem, un kā tas saskan ar direktīvā izvirzīto mērķi (maksimāli) saskaņot un veicināt iekšējā tirgus netraucētu darbību.

- 17 Iesniedzējtiesa norāda, ka direktīva paredz iespēju samazināt maksimālos emisiju līmeņus un pielāgot mērīšanas metodi (skat. 3. panta 2. punktu un 4. panta 3. punktu). Nekas neļauj secināt, ka to nevarētu darīt savstarpēji neatkarīgi. Šajā saistībā iesniedzējtiesa atsaucas uz direktīvas 51. apsvērumu. Tāpēc, ja nav nekādas iekšējas saiknes, tad, piemērojot alternatīvu mērīšanas metodi, 3. panta 1. punktā noteiktos maksimālos emisiju līmeņus var turpināt piemērot bez ierobežojumiem.
- 18 **Sestkārt**, gadījumā, ja ISO standarti nav piemēroti maksimālo emisiju līmeņu mērīšanai un attiecībā pret tabakas ražotājiem var atsaukties uz alternatīvu mērīšanas metodi, lai gan vēl nav skaidrs, kāda ir šī metode un kādi būs tās rezultāti, iesniedzējtiesa jautā, kādām tikmēr ir jābūt sekām, citastarp, vai pašlaik Nīderlandē pārdotās cigaretes pagaidām būtu jāizņem no tirgus.
- 19 **Visbeidzot**, iesniedzējtiesa vēlas zināt, vai tabakas ražotāji var pieprasīt pārejas periodu, lai vajadzības gadījumā pielāgotos alternatīvai mērīšanas metodei un/vai alternatīviem maksimālajiem emisiju līmeņiem.